

- να ανατρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου·
- να αποφανθεί επί της ουσίας και να ακυρώσει τον κανονισμό 397/2004 ⁽¹⁾ ή να παραπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προκειμένου να αποφανθεί επί της ουσίας της προσφυγής ακυρώσεως και
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα της αναιρεσείουσας για την αναρετική δίκη καθώς και στα έξοδα της δίκης ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

Λόγοι αναρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αναρέσεως της, η αναιρεσείουσα προβάλλει τα ακόλουθα επιχειρήματα:

- Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, εκτιμώντας ότι η αναιρεσείουσα δεν έχει πλέον συμφέρον να προβάλει τον δεύτερο και τον τρίτο λόγο ακυρώσεως. Προκειμένου να αποφασισθεί εάν η αναιρεσείουσα διατηρεί έννομο συμφέρον στην υπό κρίση υπόθεση, το Δικαστήριο πρέπει να λάβει υπόψη όλα τα αποδεικτικά στοιχεία και τις πληροφορίες που έχει στη διάθεσή του και να εξετάσει το γενικό πλαίσιο. Τα σφάλματα του Συμβουλίου στους υπολογισμούς του περιθωρίου ντάμπινγκ είναι μεθοδολογικά και ενδέχεται να επαναληφθούν στο μέλλον.
- Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, κρίνοντας χωρίς να εξετάσει προσηκόντως (σε ορισμένες περιπτώσεις χωρίς να εξετάσει καθόλου) τα επιχειρήματα της αναιρεσείουσας, ότι η στροφή της παραγωγής του οικείου κλάδου παραγωγής της Ένωσης προς το τμήμα της αγοράς κλινοσκεπασμάτων της Ένωσης που παρουσιάζει υψηλή εμπορική αξία και η αύξηση των εισαγωγών στην Ένωση κλινοσκεπασμάτων από Τούρκους παραγωγούς οι οποίοι σχετίζονται με τον οικείο κλάδο παραγωγής της Ένωσης δεν διέρρηξαν την αιτιώδη συνάφεια μεταξύ του προβαλλόμενου ντάμπινγκ και της ζημίας που φέρεται να έχει προκληθεί στον οικείο κλάδο παραγωγής της Ένωσης. Επιπλέον, οι κρίσεις του Γενικού Δικαστηρίου βασίζονται σε παραμορφώσεις των πραγματικών περιστατικών, όπως αυτά εκτίθενται στον κανονισμό 397/2004, και εσφαλμένους νομικούς χαρακτηρισμούς των πραγματικών περιστατικών.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 397/2004 του Συμβουλίου, της 2ας Μαρτίου 2004, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές βαμβακερών κλινοσκεπασμάτων καταγωγής Πακιστάν (ΕΕ 2004, L 66, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το *Curtea de Apel Pitești* (Ρουμανία) στις 27 Φεβρουαρίου 2017 — *SC Cali Esprou SRL* κατά *Administrația Fondului pentru Mediu*

(Υπόθεση C-104/17)

(2017/C 168/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Curtea de Apel Pitești

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: *SC Cali Esprou SRL*

Εφεσίβλητη: *Administrația Fondului pentru Mediu*

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 15 της οδηγίας 94/62/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ης Δεκεμβρίου 1994, για τις συσκευασίες ⁽¹⁾ και τα απορρίμματα συσκευασίας, την έννοια ότι αντιτίθεται σε νομοθεσία κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης η οποία προβλέπει υποχρέωση του οικονομικού παράγοντα που διαθέτει στην εγχώρια αγορά συσκευασμένα προϊόντα και συσκευασίες, πλην όμως δεν παρεμβαίνει με κανέναν τρόπο στα προϊόντα ή στις συσκευασίες αλλά τα πωλεί με την ίδια μορφή σε οικονομικό παράγοντα ο οποίος — με τη σειρά του — τα μεταπωλεί στον τελικό καταναλωτή, να καταβάλει εισφορά της οποίας το ύψος υπολογίζεται ανά χιλιόγραμμο (kg), με βάση τη διαφορά μεταξύ, αφενός, των ποσοτήτων απορριμμάτων συσκευασίας που αντιστοιχούν στους ελάχιστους στόχους ανακύκλωσης ή αποτεφρώσεως στις εγκαταστάσεις αποτεφρώσεως με ανάκτηση ενέργειας και ανάκτηση μέσω ανακυκλώσεως και, αφετέρου, των ποσοτήτων απορριμμάτων συσκευασίας που πράγματι ανακτώνται ή αποτεφρώνονται στις εγκαταστάσεις αποτεφρώσεως με ανάκτηση ενέργειας και ανακτώνται μέσω ανακυκλώσεως;

⁽¹⁾ Οδηγία 94/62/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1994, για τις συσκευασίες και τα απορρίμματα συσκευασίας (ΕΕ 1994 L 365, σ. 10).